

ת"פ 34449/09/21 - מדינת ישראל נגד אסעד אל אפינש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 34449-09-21 מדינת ישראל נ' אל אפינש(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד ליטל שירי
נגד הנאשם		אסעד אל אפינש ע"י ב"כ עוה"ד גיורא זילברשטיין

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, במסגרת הסדר דיוני, בכתב אישום מתוקן (תע/5), בעבירות הבאות:
ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה- עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); **מעשה פזיזות ורשלנות ברכב**- עבירה לפי סעיף 338(1) לחוק; **גניבת רכב**- עבירה לפי סעיף 413ב(א) לחוק; **חבלה במזיד ברכב**- לפי סעיף 413(ה) סיפא לחוק (שתי עבירות); **נהיגה ללא רישיון נהיגה**- עבירה לפי סעיף 10(א) וסעיף 38 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א-1961 **ונהיגה ללא ביטוח תקף**- עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] התש"ל-1970.

פרטי כתב האישום

2. הנאשם מעולם לא הוציא רישיון נהיגה. ביום 5.8.21 בשעה 06:10 הגיע הנאשם למכולת במושב זיתן, שם הבחין ברכבו של המתלון מסוג איסוזו מונע בעוד זה שוהה במכולת. הנאשם נכנס אליו והתיישב במקום הנהג במטרה לגנובו, המתלון שהבחין בו, רץ לכיוון הרכב, נעמד לפניו וצעק לו לעצור. הנאשם התעלם מקריאותיו, נסע קדימה לעברו ופגע בחלק גופו התחתון, המתלון נתלה על מכסה המנוע והחזיק בידיו במרווח בין מכסה המנוע לשמשה הקדמית. בשלב זה, עזב הנאשם את המקום כשהוא נוסע נסיעה פראית ומהירה לכיוון העיר לוד, בעוד המתלון ממשיך להחזיק במכסה המנוע. בעת שפגע במתלון הבחין בנאשם קצין משטרה אשר שהה במקום באקראי והחל לנסוע אחריו תוך שהוא כורז וצופר לו. הנאשם המשיך בנסיעה מהירה, הסיט את ההגה בחדות מצד לצד כדי לטלטל את המתלון במטרה להפילו, בהמשך עלה במהירות על המדרכה לעבר תחנת אוטובוס, המשיך בנסיעה מסוכנת תוך שמתעלם מפסי האטה בכביש, עולה ויורד ממדרכות והכל על מנת להפיל את המתלון שאחז ברכב ולא הרפה. במהלך הנסיעה צעק לו המתלון והתחנן שיעצור את הרכב ושאינו רוצה ממנו דבר, כשבמקביל כרז לו קצין המשטרה לעצור אך הנאשם המשיך בנסיעה.

3. הנאשם לא הסתפק בכך. במהלך פנייה ימינה לרחוב בעיר לוד, הועף המתלון לעבר דופן שמאל של

הרכב, הנאשם הסיט את הרכב שמאלה אל עבר רכב פרטי מסוג מזדה שעבר במקום והתנגש בו אך המתלונן הצליח לחמוק מפגיעה בו בעודו ממשיך להחזיק במכסה המנוע. הנאשם המשיך בנהיגתו המסוכנת כשניידת המשטרה ורכב המזדה בעקבותיו, נסע בתוך העיר במהירות 100 קמ"ש במשך כברת דרך, תוך שהוא מזגזג בחדות מצד לצד ועולה על מדרכות עד שהגיע לשכונת ס"ח בלוד, שם עצר ונמלט רגלית. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלונן כאבים בברכו ומכאוב בידיו וברגליו. כתוצאה מההתנגשות ניזוקו רכב המתלונן ורכב המזדה.

במעשיו אלו ניסה הנאשם לחבול במתלונן באופן שעשה שימוש ברכב כאמצעי פוגעני ונהג בו ללא רישיון וללא ביטוח; נהג בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם וכן גנב רכב וגרם לו ולרכב המזדה נזק.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה, באמצעות ב"כ עו"ד ליטל שירי, עמדה בהרחבה על חומרת מעשיו של הנאשם, והסיכון הרב שנשקף לשלומם ובטחונם של המתלונן. לדבריה, נסיבות כתב האישום מזכירות תסריט של סרט אימה, המתלונן שכל חטאו היה שהותיר את רכבו מונע, הבחין בנאשם מנסה לגנוב את רכבו ומצא את עצמו תלוי על הרכב במשך דרך ארוכה כשהנאשם נוהג בנהיגה פרועה ונמהרת בכוונה להפילו ולהמלט עם רכבו. עוד עמדה על כך שהמתלונן יצא מהאירוע באורח נס פצוע קל וכי הנאשם לא שעה לתחנוניות ולקריאות השוטר לעצור. ב"כ המאשימה הסבירה כי כתב האישום תוקן לקולא בכל הנוגע לאופן הנהיגה אך לצד זאת מיוחס לנאשם ניסיון לחבול במתלונן מתוך מודעות לכך שנהיגתו עשויה לגרום לו חבלה קשה. עוד עמדה על כך שנהג ללא רישיון, כי חלק מהנסיעה בוצעה בתוך העיר לוד וכי פוטנציאל הנזק ממעשיו למתלונן ולמשתמשים בדרך, רב. המאשימה הפנתה לנסיבות הנאשם ועברו הפלילי המכביד, הנאשם הורשע בעבר בעבירות דומות (תע/1-7) והוגדר ע"י בית המשפט כחסר תקנה, עוד סבורה כי מדובר במקרה שניתן להחמיר בו החמרה יתרה משיקולי הגנה על הציבור. לפיכך עותרת למתחם שנע בין 5-8 שנות מאסר, מבקשת למקמו ברף העליון ולהפעיל ארבעה מאסרים על תנאי שתלויים כנגדו במצטבר (תע/3-5) וזאת לצד ענישה נלווית הכוללת פיצוי משמעותי למתלונן, קנס ופסילת הנאשם מלקבל רישיון.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד גיורא זילברשטיין, ביקש בטיעונו להתחשב בתיקון כתב האישום לקולא וסבור שהמקרים שאליהם הפנתה המאשימה חמורים משמעותית מנסיבות מעשיו של הנאשם. עוד הפנה לכך שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, לא נגרם נזק חמור בגוף וברכוש מהמעשים ולא מדובר במעשה מתוכנן. הסניגור עמד על נסיבות הנאשם שסובל לדבריו מבעיות נפשיות ונוטל תחליפי סם. עוד הפנה לפסיקה שבה נדונו מקרים חמורים יותר הכוללים פגיעה בשוטרים והעונשים שנגזרו בהם נעו בין 18-30 חודשי מאסר. באשר להפעלת התנאים שתלויים כנגדו, ביקש הסניגור להתחשב במעצרו הממושך ובתיקון כתב האישום, ולפיכך עתר להסתפק בעונש מאסר בן שנתיים והפעלת התנאים בחופף לו.

6. הנאשם הביע צער על מעשיו, הסביר שהיה מסטול מסמים ומאז שעצור הפסיק להשתמש בסמים ונוטל תחליפי סם.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.
8. מעשיו של הנאשם קשים, חמורים ומסוכנים ואך בנס לא הסתיימו באסון כבד ואובדן חיי אדם. מעשיו שהחלו בגניבת רכבו של המתלון הפכו חיש מהר לתסריט אימה, המתלון שהבחין בנאשם, עמד לפני הרכב וניסה למנוע ממנו לנהוג בו אך הנאשם התעלם מקריאותיו, נסע לעברו ופגע בחלקו התחתון של גופו והמתלון נתלה על מכסה המנוע במשך כברת דרך ארוכה. הנאשם המשיך בנסיעה פרועה ומהירה לעיר לוד, כשלאורך כל הדרך ניסה להפיל את המתלון, הסיט את הרכב מצד לצד, עלה על מדרכות ואף התנגש ברכב שנסע לצדו. במהלך הדרך דלקה אחריו ניידת וכרזה לו לעצור אך הוא המשיך בנהיגתו המסוכנת כשדבר לא עוצר בעדו עד שעצר את הרכב ונמלט.
9. מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה ממשית בשורה ארוכה של ערכים מוגנים, ובראשם שלומו של המתלון, בטחונו ורכושו. עוד פגעו מעשיו, בערכים הנוגעים לשלמות גופם ונפשם של הנוסעים בנתיב תחבורה, שלמות רכושם והבטחת תנועה בטוחה בדרך (ע"פ 217/04 אלקורעאן נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (29.6.2005)). בית המשפט העליון נדרש לעיתים מזומנות לשוב ולהדגיש את החומרה הגלומה בנהיגה פרועה אגב המלטות משוטרים, תוך סיכון ממשי לחיי הנהגים האחרים והמשתמשים בדרך, וכאשר לרב הנהג אינו מחזיק ברישיון ובביטוח בני-תוקף. "תופעה חמורה זו, הכרוכה בסיכון ממשי למשתמשים בדרך ובזלזול בוטה בחיי אדם, מחייבים תגובה עונשית הולמת" (ע"פ 1641/13 אבו סביח נ' מדינת ישראל, פסקה 18; ע"פ 6757/11 סעדיין נ' מדינת ישראל (16.10.2012)).
10. חסד עשתה עימו המאשימה בכך שתיקנה את כתב האישום לקולא, כשחלף עבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה, הורשע בעבירה של נהיגה פוחזת ברכב בלבד. אולם לצד זאת, הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה לפי חלופת סעיף 329(א)(2) לחוק. החומרה שמייחס המחוקק למעשים שבהם הורשע הנאשם משתקפת בקביעתו, כי דין ניסיון לפגוע פגיעה חמורה באחר, ללא שתיגרם בפועל תוצאה של חבלה חמורה כדין העבירה המושלמת, כשלצדה עונש חמור של 20 שנות מאסר. "להבדיל מעבירת ניסיון רגילה (לפי סעיף 25 לחוק העונשין) שהיא אינה ביצוע מושלם של היסוד העובדתי של עבירה פלוגית, סעיף 329(א)(2) לחוק קובע בעצמו כי עצם הניסיון לפגוע באדם באמצעים המצויינים בסעיף מהווה עבירה מושלמת. זאת ללא צורך בתוצאת פגיעה או בנזק... משכך, העובדה שהמעשה האסור הוא עצם הניסיון אינה כשלעצמה שיקול מחייב לקולה" (ע"פ 7528/13 אלטאראש נ' מדינת

ישראל, פסקה 5 (26.5.2014).

11.

באשר לנסיבות

מעשי הנאשם - נסיבות מעשי הנאשם חמורות מאד, מדובר בשרשרת מעשים חמורים המצביעים על זלזול בחיי אדם ועל העדר מורא משלטון החוק ואוכפיו. הנאשם **גנב רכב** ונהג בו על **אף שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה**; מעשיו בוצעו בכוונה להשלים את גניבת רכבו של המתלון, הנאשם אף הודה בדבריו לעונש כי היה "מסטול מסמים"; הנאשם ניסה לפגוע במתלון כדי להמלט עם רכבו, **גילה אדישות מקוממת ואטימות לב** לתחנותיו ולכך שנתלה, במשך דקות ארוכות, בין שמים וארץ על הרכב ועשה ככל שיכול היה כדי להביא להפלתו; **נהיגתו הפרועה והמהירה ונסיונותיו להפיל את המתלון הלכו והסלימו לאורך הדרך**, הוא נסע ברחובות שונים בתוך העיר לוד, עלה על מדרכה ליד תחנת אוטובוס אך המתלון חמק מפגיעה והמשיך להאחז ברכב, הוא ביצע פנייה מהירה שהביאה לכך שהמתלון הועף לעבר צדו השמאלי של הרכב, הסיט את רכבו שמאלה והתנגש ברכב שעבר במקום אך המתלון הצליח, שוב, לחמוק מפגיעה בו, הוא לא הסתפק בכך והסיט את הרכב מצד לצד, האיץ את מהירותו ונסע באופן נמהר ורשלני באופן המסכן חיי אדם ובכוונה לגרום למתלון חבלה חמורה; **הנאשם הפך את הרכב הגנוב לאמצעי פוגעני** בכוונה לפגוע במתלון. כבר נפסק שרכב יכול לשמש כנשק מסוכן (ע"פ 1184/00 מחמד ג'מאל נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 168; ע"פ 6019/09 קילאני נ' מדינת ישראל (18.3.2001), הסיכון הנשקף ממעשיו כפול ומכופל הן למתלון והן למשתמשי הדרך. יתרה מכך, הנאשם לא שעה לכריזת קצין משטרה שדלק אחריו לאורך כל הדרך לעצור, והפגין זלזול וחוסר מורא מגורמי אכיפת החוק.

12.

אך במזל,

ובעיקר בזכות קור הרוח ואומץ הלב של המתלון, לא הצליח לממש את כוונתו לחבול בו אך **פוטנציאל הנזק ממעשיו גבוה. העובדה שלא נגרמו למתלון חבלות קשות אינה גורעת ולו במקצת מחומרת מעשי הנאשם, כוונתו הייתה לפגוע בו ולהעמידו בסכנת חיים אך בנס נכשל במזימתו.**

13. לאחר שבחנתי את כלל נסיבות מעשי הנאשם מצאתי לקבוע כי פגיעתם בערכים המוגנים הינה **ברף גבוה ומשמעותי**. בהקשר זה אתן משקל לחומרת מעשיו, מידת האשם הגבוהה משניסה לפגוע במתלון בכוונה מחמירה, כברת הדרך הארוכה שעשה כשהמתלון תלוי על רכבו, נהיגתו הנמהרת ברחובות עיר וללא רישיון ולפוטנציאל הנזק הרב הגלום במעשיו. בצד זאת, מדובר במעשים שאינם מתוכננים.

14. **הפסיקה הנוהגת** במקרים דומים דנה בעיקר במקרים בהם הורשעו נאשמים בעבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה ולא בחלופה הקלה יותר של נהיגה פוחזת ברכב. עם זאת, אין בנתונים אלו כדי להקל מחומרתו של המקרה שבפנינו ואולי אף להפך, משהנאשם הורשע גם בכך שניסה לפגוע בכוונה מחמירה במתלון, בעל הרכב שגנב, באמצעות נהיגתו הפוחזת וכשהוא נוהג ללא רישיון. לפיכך, לא מצאתי מניעה לבחון, במסגרת הפסיקה הנוהגת, גם מקרים הכוללים שילוב בין נהיגה פרועה וביצוע עבירת אלימות במהלכה, לרבות בנסיבות שבהם הורשעו נאשמים בעבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה ובשים לב להיקף ומידת הסיכון שנגרם מאופן הנהיגה;

בע"פ 3703/19 **מוחמד שביטה נ' מדינת ישראל** (14.11.2019) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של גניבת רכב, סיכון אדם בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח. הנאשם גנב רכב על ידי נטילת צרור מפתחות שמצא, ונהג ברכב זה ללא רישיון נהיגה. במרדף שהתפתח לאחר מכן, נהג בפראות בתוך עיר, בין היתר תוך נהיגה במהירות מופרזת, ביצוע עקיפות, סטייה לנתיב הנגדי ויצירת סיכון לכלי רכב ולהולכי רגל רבים, לא נגרם נזק גוף. נקבע **מתחם הנע בין 2.5 שנות מאסר בפועל ל-5.5 שנות מאסר בפועל**, הנאשם נדון לעונש בן 52 חודשי מאסר בפועל (הכולל הפעלת תנאי במצטבר בן 4 חודשים), לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון מצא כי העונש שנגזר עליו הולם את מידת הסיכון שנוצר עקב נהיגתו, נהיגתו ללא רישיון וגניבת הרכב;

ע"פ 6059/15 **זוהיר סלאמה נ' מדינת ישראל** (10.8.2016) - שם דובר במערער אשר נסע בפראות במשך זמן לא מבוטל, ללא רישיון נהיגה, תוך סיכון משתמשי הדרך, כשהמשטרה דולקת אחריו. נהיגתו כללה בין היתר חציית 4 צמתים ברמזור אדום, נסיעה בנתיב הנגדי, והתנגשות ברכב משטרה. המרדף נפסק לאחר שהמערער התנגש במעקה בטיחות ונעצר לאחר ניסיון בריחה רגלית, ללא נזק גוף. נקבע **מתחם הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר**, והושת עונש של 5 שנות מאסר. כמו כן הופעלו מאסרים מותנים, בחופף ובמצטבר, **כך שבסה"כ נדון הנאשם ל-74 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית**. בית המשפט העליון דחה את הערעור, נקבע כי בית המשפט התחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם ובכללן הפרעת אישיות בה הוא לוקה, מצב נפשי קשה ופיגור סביבתי שבו אובחן, בכך שחפף מחצית מתקופת התנאים לתקופת מאסרו;

בע"פ 7097/15 **יאסר אלאעאס נ' מדינת ישראל** (18.08.2016), במקרה המזכיר את זה שלפנינו, דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות במקבץ עבירות הכוללות בין היתר, נהיגה פוחזת, ניסיון לחבלה בכוונה מחמירה, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, בריחה ממשמורת חוקית, נהיגה בשכרות ובזמן פסילה ועבירות נלוות וזוכה מעבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה. בית המשפט העליון הותיר על כנו עונש של 50 חודשי מאסר, הכולל הפעלת מאסר על תנאי בן 24 חודשים כאשר 20 חודשים לריצוי במצטבר לעונש שנגזר עליו ופסילת רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים. במקרה זה נהג הנאשם, פסול לנהיגה, תחת השפעת אלכוהול ונמלט משוטרים שסימנו לו לעצור לאחר שהתנגש ברכב שנסע לפניו. לאחר שעצר את רכבו להוריד נוסעים המשיך הנאשם במעשיו ותקף שוטר והמשיך בנהיגתו כאשר שני שוטרים תלויים על חלונות רכבו. בית המשפט העליון ציין כי:

"מקרה זה מדגים את הכוח השלילי המוענק לנהג רכב, אשר מתעלם - שוב ושוב - מהוראות דיני התעבורה, כאילו הן נתונות לשיקול דעתו. יובהר, כי מעבר למעשי המערער בתיק הנדון, הוא בעל הרשעות קודמות בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תעבורה, נהיגה בזמן פסילה, הפרעה לשוטר ושוד. הוא ריצה בעבר תקופות מאסר. המערער שוחרר ממאסרו האחרון כשנה וחמישה חודשים טרם ביצוע העבירות מושא ערעור זה. צר לנו לציין כי המערער מהווה מעין סיכון מהלך. הוא מתעלם מהאחריות הבסיסית המוטלת על כל נהג, וממנגנוני הענישה המוטלים על נהג עבריין. בשורה - הוא מסכן את הציבור עת נהיגתו ואין בענישה כדי להרתיעו ולו כדי לפעול במצוות בית המשפט.

ועוד הוסיף, כי "המסקנה היא כי מבחינת השיקולים של הגנה על הציבור, הרתעת הרבים והרתעת היחיד - עונש של 30 חודשי מאסר בגין המקרה אינו חמור כלל וכלל... באשר לעונש הפסילה של עשר שנים, זוהי תקופה ארוכה אך איננה שרירותית אלא נגזרת מהוראות המחוקק לגבי עבריו תעבורה חוזר ביחס לעבירות בהן הורשע המערער".

ע"פ 3840/21 **חאמד נ' מדינת ישראל** (8.3.2022) - בית המשפט העליון דחה את ערעורו של נאשם על חומרת עונש מאסר בפועל של 56 חודשים שנגזר עליו (הכולל 6 חודשי מאסר על תנאי שהופעלו). הנאשם הורשע בכך שנסע עם אחר ברכב גנוב, וסייע לאחר לגנוב רכב, נסע בפראות והתנגש בניידת משטרה וברכב וגרם לפציעת נוסעיו. בית המשפט קבע כי מדובר במרדף קצר, מבחינת זמן ומרחק ובשעת לילה המאופיינת בתנועה דלילה יחסית. עם זאת, החמיר איתו גם בשל עברו הפלילי העשיר. בית המשפט העליון ציין כי מדובר במקרה נוסף שבו "נהג מסכן עוברי דרך ובוחר להתעלם מאחריותו הבסיסית כגורם השולט בכלי בעל כוח קטלני, כדי להתחמק מהמשטרה" וכן שלמעשיו התווספה חומרה מיוחדת בדמות נהיגה ברכב גנוב וסיוע לאחר לגנוב רכב;

ע"פ 1641/13 **אבו סביח נ' מדינת ישראל** (31.12.2014) - הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטרים ושביל"ר וכן בנהיגה ללא רישיון ובזמן פסילה. הנאשם זוכה מעבירה של גניבת רכב. בית המשפט דן את הנאשם למאסר בן 60 חודשים והפעיל כנגדו שלושה מאסרים על תנאי בחופף ובמצטבר **כך שהנאשם נדון לעונש כולל בן 78 חודשי מאסר**. הנאשם הורשע, בין היתר, בכך שלא ציית להוראת שוטרת שהורתה לו לעצור, התנגש מספר פעמים בניידת עד שהשוטרת הצליחה לחסום את נתיב נסיעתו והוא נמלט רגלית מהמקום. בית המשפט העליון דחה את הערעור, ציין כי העונש שהוטל על הנאשם הוא ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם אך הולם את ריבוי העבירות, חומרתו מעשיו ועברו הפלילי העשיר. עוד סבור שהיה נכון ליתן משקל להחמרה בעונשו מתוך חשש שיחזור על מעשיו ולצורך הרחקתו מהציבור;

ת"פ (מח-ב"ש) 63122-07-19 **מדינת ישראל נ' עאואד אבו הבירה** (11.5.20), הורשע נאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מעשה פזיזות ורשלנות, חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2), נהיגה ללא רישיון, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בשכרות ונהיגה ללא פוליסת ביטוח ועבירה של הפרת הוראה חוקית. באותו מקרה יצא הנאשם ממעצר בית בניגוד לדין ונהג ברכב, כשהוא שיכור, יחד עם אחר. שוטרי סיור שהבחינו בו כרזו לו לעצור, אך הוא המשיך בנסיעה וניסה לבצע פניית פרסה. השוטרים בניידת ניסו לעצור אותו אך הוא עלה על המדרכה ועקף אותה, "זגזג" בין רכבים נוסעים בכביש וגרם להם לסטות מהדרך. בהמשך, לאחר שנעצר, נמלט שוב כאשר שוטר היה תלוי על דלת הנהג בעת מנוסתו השוטרת עד שנפל ונחבט בכביש. הנאשם נמלט עם הרכב, נסע בניגוד לכיוון התנועה עד שנעצר. נקבע מתחם ענישה שבין 30-60 חודשים והוטלו 38 חודשי מאסר.

15. עוד הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב, עבירה חמורה ונפוצה, שבעניינה נקבע מתחם ענישה הנע בין עמוד 6

10-24 חודשי מאסר (ראו רע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.2014); רע"פ 7163/13 כסוואני נ' מדינת ישראל (3.8.2014); עפ"ג (מח-מרכז) 62030-09-17 פרוג'ה נ' מדינת ישראל (1.7.2019)) וכן בעבירות של נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח ובעניינינו מדובר בנאשם שאינו מורשה כלל לנהוג. הפסיקה עמדה בפסקי דין רבים על הסיכון הרב הנשקף מעברייני תעבורה שנוהגים ללא רישיון, "נהיגה ללא רישיון היא "איום נע" על נוסעי הכביש וכמובן על הנוהג ומשפחתו, ויאה לה ענישה של ממש, גם לצרכי הרתעה, לא כל שכן למי שכבר כשל" (רע"פ 3149/11 ראסם נ' מדינת ישראל, 15.5.2011). כשעל דרך הכלל, בעיקר כשמדובר בעברייני תעבורה סדרתיים, נגזרים בגין מאסרים בפועל ועונשי פסילה לתקופות משתנות (ראו רע"פ 2666/12 עטאללה נ' מדינת ישראל, 23.4.2012).

16. עיינתי באסופת הפסיקה אליה הפנתה ההגנה, המזכירה בחלקה את המקרה שלפנינו, מתחם הענישה שנקבע אינו מחמיר אך, לרב, ניתן, במסגרת שיקולי העונש, משקל נכבד לנסיבות האישיות של הנאשם. כך, לדוגמא, בת"פ (מח-י"ם) 75411-12-19 מדינת ישראל נ' דוד שרף, הורשע הנאשם בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה ועבירות נלוות, במהלך המלטות משוטרים, בית המשפט קבע מתחם שנע בין 24-48 חודשי מאסר והתחשב בעת שקבע את המתחם במצבו הנפשי של הנאשם ופציעתו במהלך האירוע, על הנאשם נגזרו 26 חודשי מאסר. בע"פ 1919/22 מקדשי נ' מדינת ישראל (2.8.2022) נדון עניינו של נאשם שהורשע בנהיגה פרועה תוך המלטות משוטרים, נגזרו עליו 26 חודשי מאסר תוך מתן משקל רב לנסיבותיו האישיות. כב' השופט עמית ציין בפסק דינו, כי בית משפט קמא הקל עד מאד בעונשו (פ' 14, 16). רב פסיקת ההגנה עוסקת בעבירת "מרדף" קלאסית, נהג שנמלט והשוטרים דולקים בעקבותיו, המקרה שבפנינו שונה וכולל היבטי חומרה נוספים.

17. המגמה המשתקפת ממדיניות הענישה בנוגע לנוהגים ברכב באופן פרוע ופוחז ובעיקר ביחס לאלו שמסכנים את משתמשי הדרך סיכון משמעותי, בין אם היה בו כדי להביא לפגיעה פיזית ובין אם לאו, מחמירה. עוד מתייחסת הפסיקה בחומרה למקרים שבהם גנבי רכב מבצעים עבירות תנועה חמורות לרבות פגיעה ברכוש או בגוף. בעניינינו, נתתי משקל לנסיבות המעשה, הפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים, ומדיניות הענישה בכלל העבירות בהן הורשע. לפיכך, אני מוצאת לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4-8 שנות מאסר וענישה נלווית הכוללת עונשי פסילה ממושכים.

18. צודקת המאשימה בטענתה כי המקרה שבפנינו נמנה על אותם מקרים חריגים שבהם יש מקום לשקול חריגה לחומרא ממתחם הענישה מטעמי "הגנה על שלום הציבור" (סעיף 40ה' לחוק). הנאשם, כבן 42, עברין רצדביסט, מעורב בפלילים מגיל קטינות, לחובתו הרשעות רבות בעבירות רכוש, אלימות וסמים. הנאשם נדון למאסרים, חלקם ממושכים, אך לא היה בהם כדי להרתיעו. כך, בין היתר, הורשע בשנת 2004 בעבירות של שוד מזוין וניסיון לגניבת רכב ונדון למאסר בן 4.5 שנים ופסילת רישיון למשך 5 שנים. בשנת 2011 נדון בגין תיק שנסיבותיו דומות לאלו שבפנינו למאסר בן 5 שנים (הכוללת הפעלת מאסר על תנאי בן שנתיים, חציו בחופף) ופסילת רישיון למשך 10 שנים. בתיק זה- ת"פ (מח-ת"א) 10372-06-10 (תע/6) הורשע הנאשם בכך שגנב רכב, לא שעה להוראת שוטרים שהבחינו בו לעצור ויצא לנסיעה פרועה ומשולחת רסן בין רחובות תל אביב ועד הרצליה, כשהוא נוהג בניגוד לכיוון התנועה, פוגע בשוטרים ובנהג רכב נוסף. בית המשפט (כב' השופט מודריק) גזר עליו עונש מאסר חמור בן 5 שנים, תוך שהוא מציין כי קשה להפריז בחומרת התנהגותו שהעמידה בסיכון עשרות אנשים ואך באורח פלא לא גרמה לתוצאה חבלנית חמורה.

19. אלא, שלדאבון הלב, לא היה בעונשים הכבדים שנגזרו עליו כדי להביא לשינוי דרכיו. בשנת 2016, זמן לא רב לאחר שחרורו, הסתבך הנאשם שוב בביצוע מעשים דומים. כעולה מגזר הדין שניתן בעניינו בת"פ (שלום-רמ') 39259-01-17, הורשע הנאשם בכך שבמהלך עבודתו בפינוי אשפה, גנב רכב שבעליו נכנס עם בתו לנן ילדים סמוך, המתלוננת, אף היא אם לילד באותו הגן, שעמדה מאחורי הרכב, הבחינה בו וביקשה להזעיק משטרה למקום והנאשם בתגובה נסע לאחור, פגע בה והפילה לכביש. בגין מעשיו אלו הורשע בעבירה של נהיגה רשלנית ברכב, עבירה של תקיפה חבלנית כשהוא נוהג ללא רישיון ובפסילה. עוד צירף תיק שבו הורשע בעבירות דומות, הנאשם, שהיה נתון בתנאי מעצר בית, הפר את תנאיו, הגיע לתחנת דלק שם הבחין ברכב המתלונן בעת שזה בדק את לחץ האוויר בגלגליו, הנאשם גנב את הרכב, פגע במעקה בטיחות וגרם לרכב נזק בלתי הפיך. בית המשפט (כב' השופטת פרנקל) סקר בהרחבה את נסיבות מעשיו של הנאשם ונסיבותיו וגזר עליו מאסר בן 40 חודשים, מאסר על תנאי בן 12 חודשים בגין עבירות רכוש ומאסר על תנאי בן 9 חודשים בגין נהיגה ללא רישיון, שהם בני הפעלה בתיק דנא. בין לבין הורשע הנאשם במספר תיקים נוספים בעבירות אלימות ורכוש. ביום 12.3.19, נדון בת"פ (שלום-ב"ש) 66413-06-17 בעבירה של ניסיון פריצה לרכב למאסר בן 6 חודשים ומאסר על תנאי בן 8 חודשים שהוא בר הפעלה בתיק שלפניו, ובת"פ (שלום-טבריה) 28701-09-20 בגין עבירת תקיפה, למאסר על תנאי בן 4 חודשים, אף הוא בר הפעלה, סה"כ תלויים כנגד הנאשם 33 חודשי מאסר בני הפעלה, אמנם שניים מהם ניתנו באותו תיק אך בגין עבירות שונות. הרשעתו האחרונה היא בגין החזקת סכין (ת"פ 44131-04-21).

20. התמונה המשתקפת מעברו הפלילי מדאיגה מאד ומלמדת על זיקה מובהקת בין מעשיו בעבר להתנהלותו בתיק זה ועל הסיכון הגבוה שנשקף ממנו לביצוע חוזר של עבירות קשות המסכנות את הציבור כולו. נתוני העבר של הנאשם אכן מעידים, כלשונו של סעיף 40ה. לחוק, כי נדרשת החמרה בעונשו והרחקתו מהציבור לתקופה ארוכה. עברו הפלילי המשמעותי מקים חשש מבוסס וממשי לכך שיחזור לסורו. חומרת מעשיו, ריבויים, האדישות שמפגין כלפי נפגעי העבירה השונים ובעיקר חוסר התועלת של הסנקציות המוטלות עליו, כואבות וחמורות ככל שהן, מלמדים כי יש לעשות כל שנדרש כדי להגן על הציבור מפני פגיעתו הרעה. אם מצאתי לבסוף שאין מקום לעשות שימוש בסעיף זה, הרי זה מהטעם שהמאשימה לא עמדה על עתירתה זו ומשהמתחם שנקבע בעניינו מחמיר דיו, ועברו המכביד מחייב את מיקום עונשו בחלקו העליון.

21. הנאשם, שעצור בתיק זה תקופה ממושכת, הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו. בדבריו לעונש בתיק דנא, כמו בתיקיו האחריו, תלה את הרקע למעשיו בהתמכרותו לסמים. לא התבקש בעניינו תסקיר ולדברי סניגורו סובל מבעיות נפשיות ונוטל, במהלך מעצרו, תחליפי סם.

22. בבואי לגזור את עונשו מצאתי כי נוכח נסיבותיו, ובעיקר עברו הפלילי והסיכון הרב הנשקף ממנו בצירוף שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים, יש למקמו בחלקו העליון של מתחם הענישה. כנגד הנאשם תלויים 4 מאסרים על תנאי בני הפעלה: 4 חודשים בגין עבירת אלימות (ת"פ 28701-09-20), 8 חודשים בגין עבירת רכוש (ת"פ 66413-06-17) ומת"פ 39259-01-17 מאסרים על תנאי בני 12 חודשים (עבירת רכוש ונהיגה פוחזת ברכב) ו-9 חודשים (בגין עבירת נהיגה ללא רישיון). לא ניתן לקבל את עתירת הסניגור לחפיפת כלל התנאים, עתירה זו מנוגדת לחוק ולרוח הפסיקה. הנאשם שבפנינו הוא בבחינת שור נגח, לא למד דבר, ולא הפנים דבר חרף המאסרים הממושכים שנגזרו עליו, **"ענישה מצטברת היא ענישה המדגישה מדיניות הרתעת .. ומדיניות זו הולמת מקרה של עברין מועד ששב ומבצע עבירות שבגין הורשע בעבר"**

(ע"פ 4517/04 מסרואה נ' מדינת ישראל, 10.3.2005).

23. לפיכך, לאחר ששקלתי את כלל השיקולים, מצאתי להתחשב בכלל הטעמים שפורטו לעיל, לרבות בהודאתו ונסיבותיו האישיות, ועל כן למקמו בחציו העליון של המתחם אך לא בקצהו. המאסרים על תנאי יופעלו, חלקם בחופף האחד לרעהו, ובמצטבר לעונשו. עוד אטיל על הנאשם עונשים צופים פני עתיד מכבידים ותקופת פסילה ממושכת, וכן פיצוי למתלונן ולבעל רכב המזדה.

24. **אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. 6 שנות מאסר החל מיום מעצרו 19.9.21.
- ב. מפעילה באופן חופף ומצטבר מאסרים על תנאי כדלקמן: תנאי בן 4 חודשים מת"פ 28701-09-20, תנאי בן 8 חודשים מת"פ 66413-06-17, תנאים בני 12 ו-9 חודשים מת"פ 39259-01-17, **כך שהנאשם ירצה תקופת מאסר כוללת בת 7.5 שנות מאסר.**
- ג. 15 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם עבירת אלימות מסוג פשע או עבירה הכוללת נהיגה מסכנת במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ד. 12 חודשי מאסר לבל יעבור עבירת רכוש מסוג פשע או עבירה של נהיגה ללא רישיון או עבירה של נהיגה בזמן פסילה במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ה. 8 חודשי מאסר לבל יעבור עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון במשך 3 שנים מיום שחרורו.
- ו. פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה מכל סוג למשך 7 שנים החל מיום שחרורו.
- ז. 6,000 ₪ פיצוי למתלונן ע"ת 1 שישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.5.23 ו-3000 ₪ לע"ת 3- בשלושה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.23.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

הנאשם יובא בפני רופא בית המעצר נוכח טענתו כי אינו מקבל טיפול רפואי הולם

צו כללי למוצגים

ניתן היום, כ"ג טבת תשפ"ג, 16 ינואר 2023, במעמד הצדדים.